

ΙΣΤΟΡΙΑ

Γ' Γυμνασίου

Ενότητα 8^η

Η εξέλιξη της ελληνικής επανάστασης
(1821-1827)

Η Οθωμανική αυτοκρατορία
στις αρχές του 1821

1. Η ευνοϊκή συγκυρία . Οι προϋποθέσεις για την επιτυχία της ελληνικής επανάστασης ήταν σαφώς καλύτερες στο **νότιο** ελλαδικό χώρο **(α)**.

Οι
ελληνικοί πληθυσμοί ήταν πυκνότεροι.

Η παρουσία οθωμανικού στρατού δεν ήταν
ιδιαίτερα ισχυρή,

Τη δεδομένη στιγμή (1820-1822) μεγάλο μέρος
των οθωμανικών δυνάμεων ήταν απασχολημένο
στον πόλεμο εναντίον του Αλή πασά της Ηπείρου.

Η ευνοϊκή συγκυρία (β)

Πολυάριθμοι
Φιλικοί
προετοίμαζαν και
ανέμεναν τον
ξεσηκωμό,

Υπήρχαν ένοπλα
σώματα Ελλήνων
(κλέφτες),

ελληνικά εμπορικά
σκάφη, που τότε
ήταν εφοδιασμένα
με κανόνια,

Επιπλέον, τα
ορεινά εδάφη της
Πελοποννήσου και
της Στερεάς
διευκόλυναν τον
κλεφτοπόλεμο.

Η ευνοϊκή συγκυρία (γ)

Πολλοί Έλληνες
διέθεταν
πολεμική
εμπειρία:

Στην ξηρά

στρατιώτες στις ένοπλες
δυνάμεις του Αλή πασά

στον αγγλικό στρατό των
Επτανήσων

Μανιάτες, Σουλιώτες,
Σφακιανοί

Στη θάλασσα

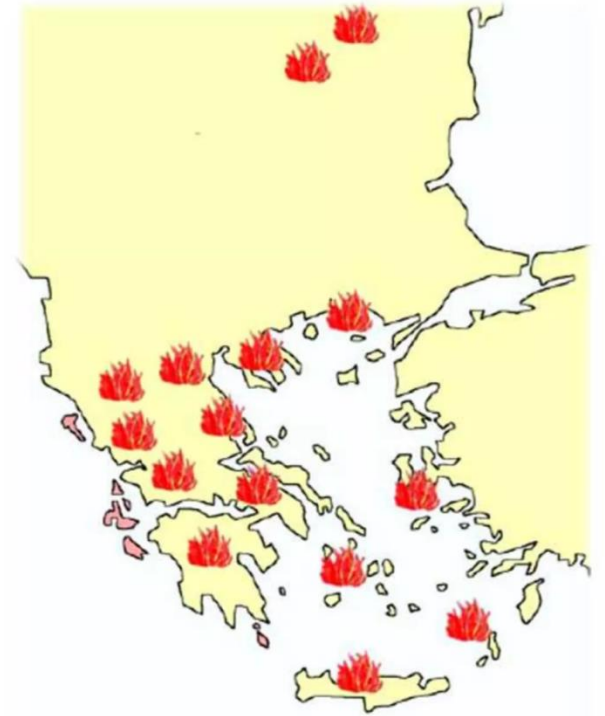
ναύτες στο τουρκικό
πολεμικό ναυτικό

Ναύτες σε εμπορικά πλοία
που είτε συγκρούονταν με
πειρατές

είτε ασκούσαν πειρατεία

Επαναστατικές εστίες (1)

- Επαναστάσεις ξέσπασαν τον Μάρτιο του 1821 σε διάφορα σημεία της Πελοποννήσου.
- Στη συνέχεια η επανάσταση επεκτάθηκε στη Στερεά Ελλάδα, στην Κρήτη, στα νησιά του Αιγαίου, στη Θεσσαλία, στην Ήπειρο, στη Μακεδονία και στη Θράκη, στην Κύπρο και στη Μ. Ασία.
- Οι επαναστάτες ακολουθούσαν διάφορους οπλαρχηγούς, χωρίς να υπάγονται σε κάποια κεντρική εξουσία.

Χάρτης των κυριότερων επαναστατημένων περιοχών
κατά τη διάρκεια του Αγώνα της Ανεξαρτησίας

Θ. Βρυζάκης, Ο όρκος στην Αγία Λαύρα

Τα Καλάβρυτα είναι η πρώτη πόλη που απελευθερώνεται από τους Τούρκους. Ημερομηνία έναρξης είχε οριστεί η 25η Μαρτίου.

Αν και ο Αγώνας είχε ξεκινήσει λίγες μέρες νωρίτερα, η 25η Μαρτίου ορίστηκε το 1838 ως εθνική επέτειος για να συνδεθεί η κήρυξη της Επανάστασης με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου

Σημαίες που χρησιμοποιήθηκαν από διάφορους οπλαρχηγούς σε διαφορετικές περιοχές στην αρχή της επανάστασης

◀ Αφού μελετήσετε την πηγή 1, προσπαθήστε να παρουσιάσετε την **ατμόσφαιρα** που επικρατούσε μεταξύ των ξεσηκωμένων Ελλήνων στο ξεκίνημα του Αγώνα.

1. Οι αρχές της ελληνικής επανάστασης

Οι περισσότεροι από αυτούς [ενν. τους Έλληνες] στην αρχή της επανάστασης ήσαν χωρίς άρματα [...] και οι σημαίες των περισσοτέρων ήσαν τσεμπέρες των γυναικών των. Ερωτούσαν οι απλοί Έλληνες τότε ο ένας τον άλλον διά τι εμαζώχθησαν εδώ και τι θα κάμωμεν. [...] Οι Έλληνες εις την αρχήν της επαναστάσεως αυτομάτως εσυναθροίζοντο εις τα στρατόπεδα [...]. Έπειτα όμως ο Κολοκοτρώνης επρολάμβανε και τους εσυνάθροιζε διά διαταγής αυτού, ή της κυβερνήσεως, και δεν τους άφηνε να συνέρχωνται αυτομάτως, διότι εφοβείτο την ραδιουργίαν και την λιποταξίαν και ήθελε να τους έχη όλους υπό επιτήρησιν. Φωτάκος (Φώτιος Χρυσανθακόπουλος), Απομνημονεύματα περί της Ελληνικής Επανάστασεως, Αθήναι 1858, τόμ. Α', σ. 81.

Επαναστατικές εστίες (2)

- Γρήγορα φάνηκε ότι η απελευθέρωση μιας τόσο μεγάλης περιοχής ξεπερνούσε τις δυνατότητες του ελληνισμού.
- Η καταστολή ήταν άμεση:
 - ❖ στη Θεσσαλία και στη Μακεδονία, που είναι σε μεγάλο βαθμό πεδινές
 - ❖ στη Θράκη, στην Κύπρο και στη Μ. Ασία, που βρίσκονταν κοντά στο οθωμανικό κέντρο.
- Η επανάσταση εδραιώθηκε στην Πελοπόννησο, στη Στερεά Ελλάδα και σε ορισμένα νησιά του Αιγαίου.

Οι πρωταγωνιστές

- Ξεχώρισαν χάρη στις στρατιωτικές ηγετικές τους ικανότητες οι:
- Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Οδυσσέας Ανδρούτσος, Μάρκος Μπότσαρης, Κωνσταντίνος Κανάρης, Ανδρέας Μιαούλης, Αθανάσιος Διάκος, ο Παπαφλέσσας, ο Ιωάννης Μακρυγιάννης, ο Δημήτριος Υψηλάντης και οι γυναίκες Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα και Μαντώ Μαυρογένους.

Πορτρέτα πρωταγωνιστών της επανάστασης

Ο Θρυλικός " Γέρος του Μοριά" ο
πολέμαρχος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Ὁ Θεόδωρος
 Κολοκοτρώνης,
 ὁ θρυλικὸς «γέρος τοῦ
 Μοριά», εἶχε μνηθῇ στὴ
 Ζάκυνθο στὴ Φιλική
 Ἑταιρεία καὶ εἶχε
 κατηχήσει πολλοὺς
 ἄλλους σ' αὐτήν.
 Μόλις ἔμαθε ὅτι
 πλησίασε ὁ καιρὸς γιὰ
 τὴν Ἐπανάσταση,
 ξεκίνησε γιὰ τὸν Μοριά
 καὶ ἔφθασε στὶς
 6 Ἰανουαρίου 1821
 στὴ Μάνη, ὅπου ἦλθε
 σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς
 προκρίτους καὶ
 ὁπλαρχηγοὺς τῆς
 περιοχῆς γιὰ τὸν
 Ἀγῶνα.
 Ὁ Κολοκοτρώνης εἶχε
 μεγάλη πείρα ὥς
 κλέφτης, ἀλλὰ καὶ
 στρατιωτικὴ κατάρτιση,
 ποὺ μαζὶ μὲ τὴ
 σωφροσύνη καὶ τὴ
 στρατηγικὴ του
 ἰδιοφυΐα, τὸν βοήθησαν
 νὰ ἀναδειχθῇ σὲ
 κορυφαία μορφή τοῦ
 Ἀγῶνος. Ἐδῶ πλάι:
 ὁ Θεόδωρος

Γεώργιος Καραϊσκάκης

► Γεώργιος Καραϊσκάκης

■ Γενικός αρχηγός του
Επαναστατικού στρατοπέδου το
1826-1827.

■ Νίκη στην Αράχωβα.

■ Στρατόπεδο Πειραιά: το
μεγαλύτερο στράτευμα της
Επανάστασης.

Τρία τα χαρακτηριστικά του:

1. η φιλάσθενος φύση του (πάσχει
από φυματίωση),
2. η έξη του προς την αχαλίνωτη
βωμολοχία,
3. η υψηλή νοημοσύνη, η οξύνοια, η
σπιρτάδα του.

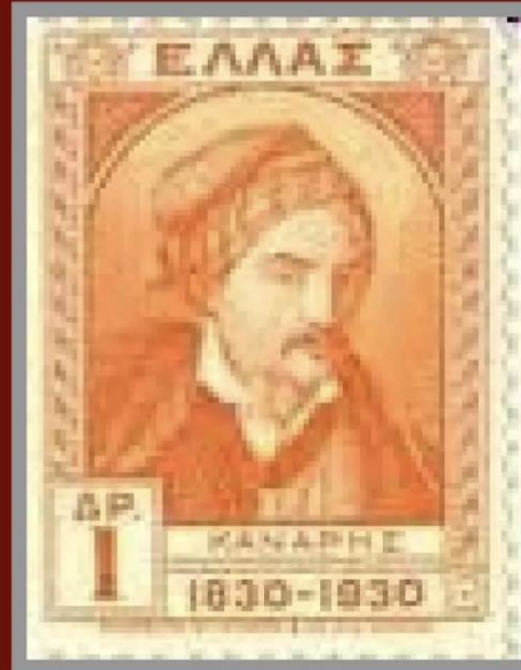
**- Δεν διστάζει να μπει στη
φωτιά της μάχης ...**

Οδυσσεάς Ανδρούτσος

Κωνσταντίνος Κανάρης

► Χαρακτικό με τον Κωνσταντίνο Κανάρη (μεταξύ των ετών 1828-1831). Ο Κανάρης (1793 ή 1795-1877) γεννήθηκε στα Ψαρά. Συμμετείχε σε πολλές επιχειρήσεις στη θάλασσα. Από τις πιο σημαντικές ήταν η ανατίναξη της ναυαρχίδας του οθωμανικού στόλου στο λιμάνι της Χίου, ως αντίποινα για την καταστροφή του νησιού από τον οθωμανικό στρατό.

► Ο μπουρλοτιέρης του Αγώνα

◀ Κωνσταντίνος Κανάρης

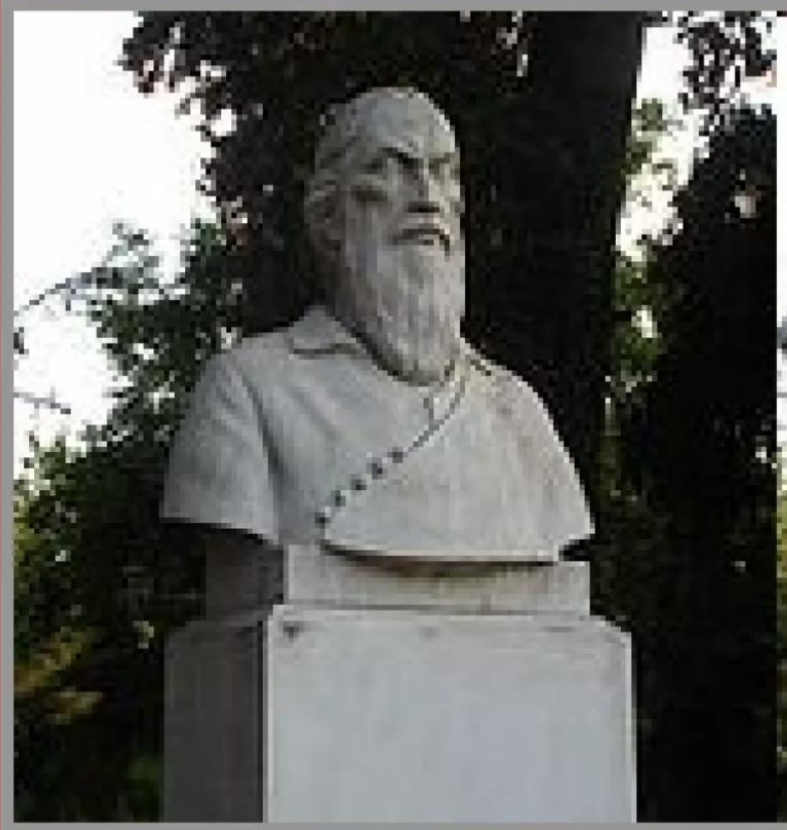

◀ Σημαία Μιαούλη

► Ανδρέας Μιαούλης

Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας

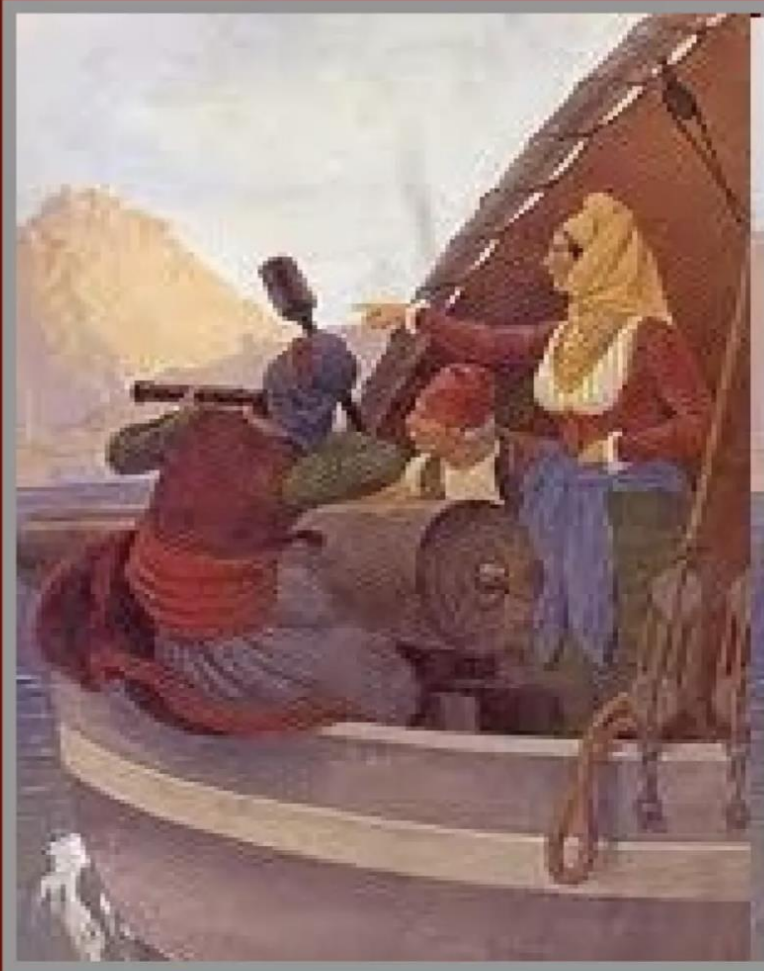

Προτομή του Παπαφλέσσα
στο Πεδίο του Άρεως, στην
Αθήνα

Μαντώ Μαυρογένους

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

▲ *Ιω. Δυοβουνιώτης*

► Παρατηρήστε τις φυσιογνωμίες
των αγωνιστών

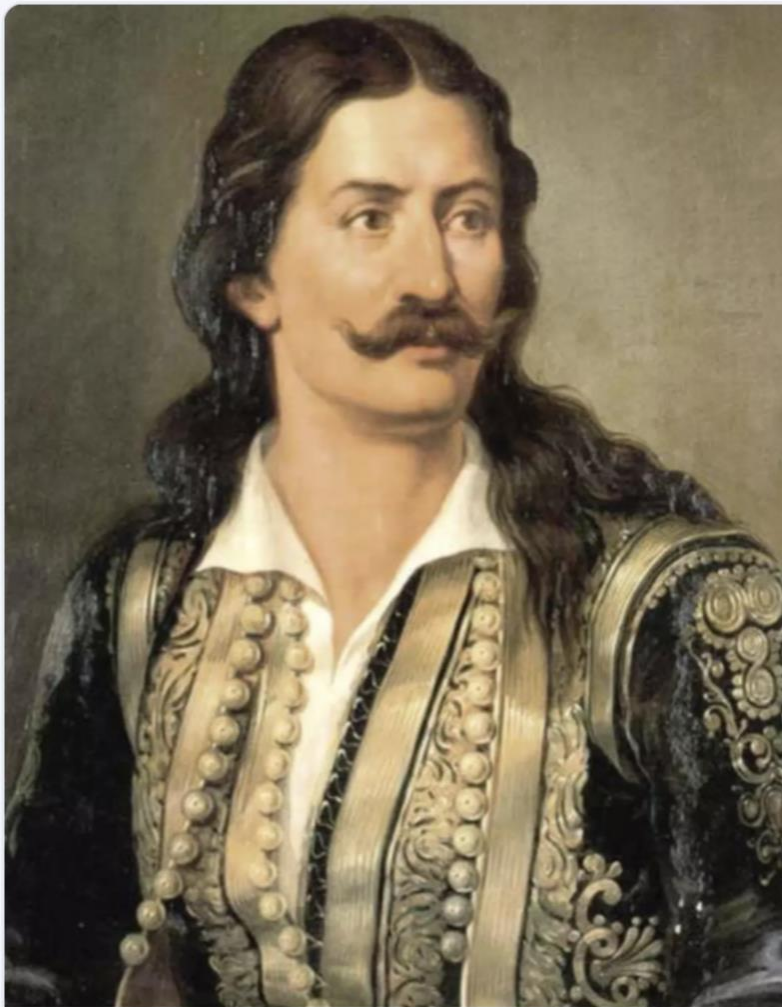

► *Γ. Δράκος*

Η φάση των επιτυχιών (1821-1824) (1)

- Οι επαναστάτες περιόρισαν τους Τούρκους στα κατά τόπους φρούρια και κατέλαβαν σημαντικές πόλεις της Πελοποννήσου, όπως η Καλαμάτα και η Πάτρα.
- Η επανάσταση στην Πελοπόννησο σταθεροποιήθηκε, καθώς τα τουρκικά στρατεύματα που όδευαν για να την καταπνίξουν κάμθηκαν σε διάφορα σημεία της Στερεάς Ελλάδας (Αλαμάννα, Γραβιά, Βασιλικά) από οπλαρχηγούς όπως ο Αθανάσιος Διάκος και ο Οδυσσέας Ανδρούτσος. Παράλληλα, στη θάλασσα οι ελληνικές δυνάμεις παρεμπόδιζαν τις κινήσεις του τουρκικού στόλου.
- **23 Σεπτέμβρη 1821:** η **άλωση της Τριπολιτσάς**, διοικητικού κέντρου της Πελοποννήσου και σημαντικότερου στρατιωτικού κέντρου της νότιας Ελλάδας, υπήρξε καθοριστική. Πραγματοποιήθηκε από δυνάμεις με επικεφαλής το Θεόδωρο Κολοκοτρώνη.

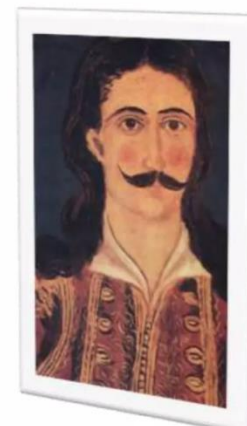

◀ Πορτρέτο του καπετάνιου της
Λιβαδειάς **Αθανάσιου**

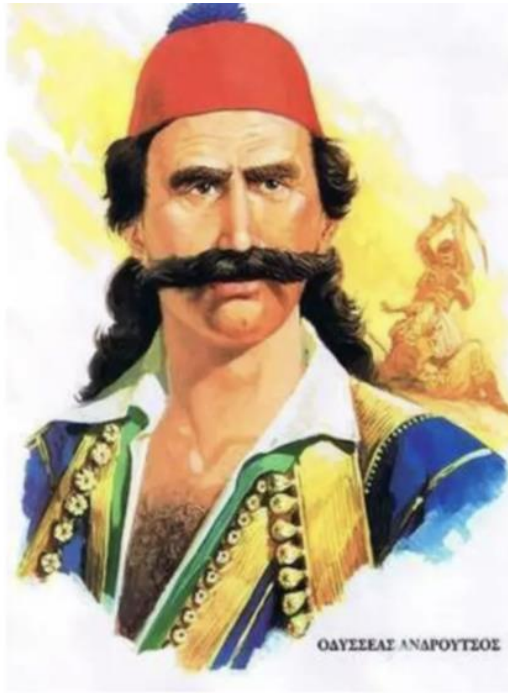
Διάκου. Ο Διάκος οχυρώθηκε
τον Απρίλη του 1821 στη γέφυρα της
Αλαμάνας για να αντιμετωπίσει τον
οθωμανικό στρατό, που με αρχηγό τον
Ομέρ Βρυώνη κατευθυνόταν στο νότιο
ελλαδικό χώρο. Τελικά όμως νικήθηκε,
πάστηκε αιχμάλωτος και εκτελέστηκε
μαρτυρικά.

▲ Γέφυρα της **Αλαμάνας** και
θάνατος του **Διάκου**. Υδατογραφία σε
χαρτόνι. Π. Ζωγράφος -
Ι. Μακρυγιάννης

► Α. Διάκος. Λάδι σε
χαρτόνι. Θεόφιλος

► Χάνι της Γραβιάς - 8 Μάη 1821
Οδυσσέας Ανδρούτσος

► 27 Μάη 1821 ο Δ. Παπανικολής πυρπολεί οθωμανικό δίκροτο στην Ερεσό της Λέσβου. Πίνακας Βολονάκη.

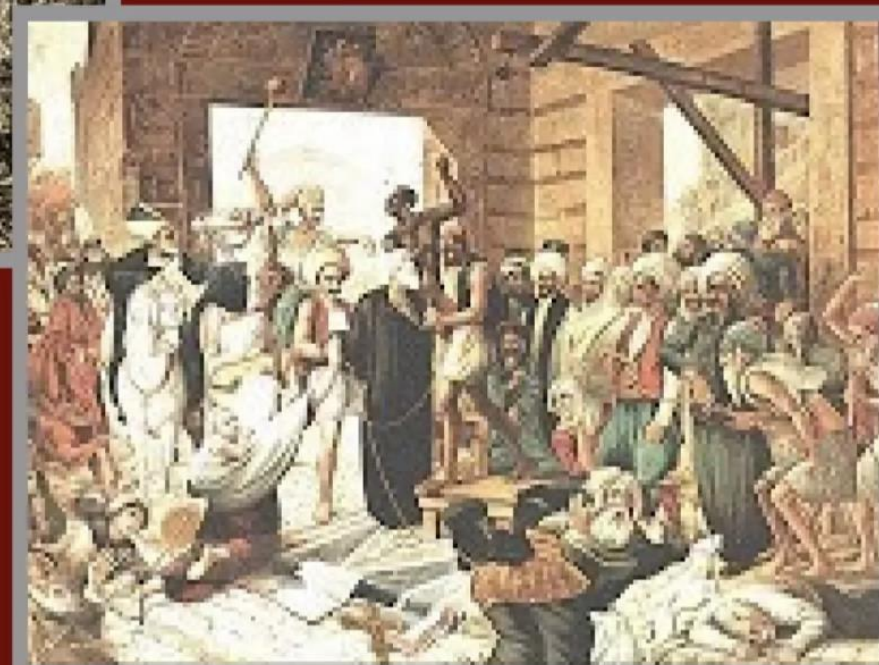

Παναγιώτης Ζωγράφος, Πόλεμος της Τριπολιτζάς και των πέριξ αυτής χωριών

Η φάση των επιτυχιών (1821-1824) (2)

Αντίποινα Τούρκων

- Οι Τούρκοι αρχικά απάντησαν με αντίποινα εις βάρος του άμαχου πληθυσμού στην Κωνσταντινούπολη, στη Σμύρνη, στη Θράκη, στην Κύπρο και αλλού.
- Στη διάρκεια τους απαγχονίστηκε ο πατριάρχης Γρηγόριος Ε' (10 Απριλίου 1821).
- Κατέλαβαν τη Χίο (Πάσχα του 1822) και κατέσφαξαν τον ελληνικό πληθυσμό της (23.000 νεκροί και 47.000 αιχμάλωτοι), γεγονός που προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση στην Ευρώπη.

Δύο διαφορετικές απεικονίσεις του απαγχονισμού του πατριάρχη Γρηγόριου Ε΄στις 10 Απριλίου 1821 (Κυριακή του Πάσχα)

◀ 2 Απριλίου 1822
Καταστροφή της Χίου
Ευγένιος Ντελακρουά

Για μια ακόμη φορά τα θέματα της επικαιρότητας αποτελούν πηγή έμπνευσης για τους καλλιτέχνες. Η συναισθηματική φόρτιση που εκπέμπει το πρόσωπο της γυναικείας μορφής στο κέντρο του πίνακα έρχεται σε αντίθεση με το σκληρό πρόσωπο του Τούρκου καβαλάρη. Η έλλειψη της συμμετρίας του πίνακα, τα λαμπερά χρώματα, η απόγνωση εξαιτίας της καταστροφής, τα πυρπολημένα χωριά στο βάθος συγκλονίζουν το θεατή. Στο έργο αυτό προβάλλεται η έντονη συγκίνηση που θέλει να μεταφέρει ο καλλιτέχνης, εμπνεόμενος από το φιλελληνισμό και την ελληνική επανάσταση.

Η φάση των επιτυχιών (1821-1824) (3)

Απάντηση Ελλήνων

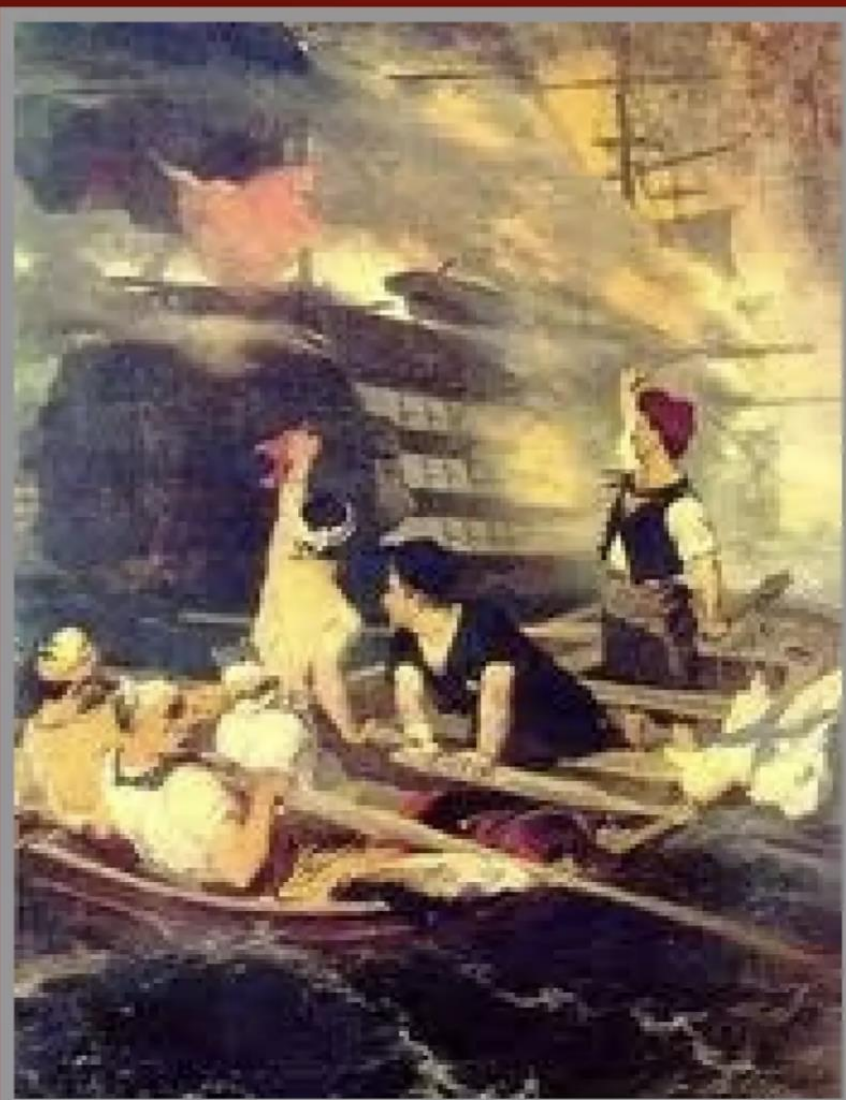
- Σε απάντηση για τη σφαγή της Χίου ο **Κ. Κανάρης** και οι άνδρες του ανατίναξαν, την τουρκική ναυαρχίδα στο λιμάνι της Χίου. Σκοτώθηκε ο Καπουδάν Πασάς, αρχιναύαρχος του τουρκικού στόλου.
- Ο **Θ. Κολοκοτρώνης** διέλυσε στα **Δερβενάκια** της Αργολίδας (26 Ιουλίου 1822) τη στρατιά του Δράμαλη (25.000 στρατιώτες) που είχε φτάσει στην Πελοπόννησο με σκοπό την ανακατάληψη της Τριπολιτσάς.
- Παρόμοιο αποτέλεσμα είχε και η πολιορκία του Μεσολογγίου από τον Κιουταχή και τον Ομέρ Βρυώνη. Στις 31 Δεκεμβρίου 1822 λύθηκε η πολιορκία.
- Το 1823, στις 8 προς 9 Αυγούστου, σκοτώθηκε, πολεμώντας λίγο έξω από το Καρπενήσι, ο Μάρκος Μπότσαρης.

◀ Πίνακας (1896) του ζωγράφου Κωνσταντίνου Βολανάκη (1837-1907) με τη ναυαρχίδα του οθωμανικού στόλου στη Χίο το 1822 να ανατινάζεται από τον Κωνσταντίνο Κανάρη. Η ανατίναξη έγινε ως αντίποινα (εκδίκηση) για την καταστροφή του νησιού από τα οθωμανικά στρατεύματα. Βλέπουμε το πυρπολικό που ανατινάζεται και μεταδίδει τη φωτιά στο οθωμανικό πλοίο.

► Η πυρπόληση της τουρκικής ναυαρχίδας από τον Κανάρη (πίνακας του Νικηφόρου Λύτρα)

Ν. Λύτρα, Η ανατίναξη της
τουρκικής ναυαρχίδας από τον
Κανάρη

Θ. Βρυζάκη, Η μάχη στα στενά
των Δερβενακίων

- Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
στις 26-28 Ιουλίου 1822
αποδεκατίζει στα
Δερβενάκια
τη στρατιά του Δράμαλη.

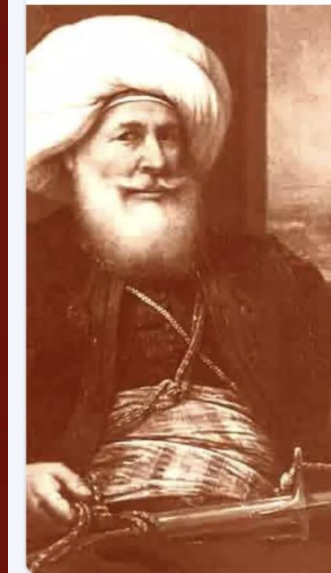
Η φάση των επιτυχιών (1821-1824) (4)

Εμπλοκή των Αιγυπτίων

- 1824: Ο σουλτάνος έρχεται σε συμφωνία με τον ηγεμόνα της Αιγύπτου Μοχάμετ Άλι.

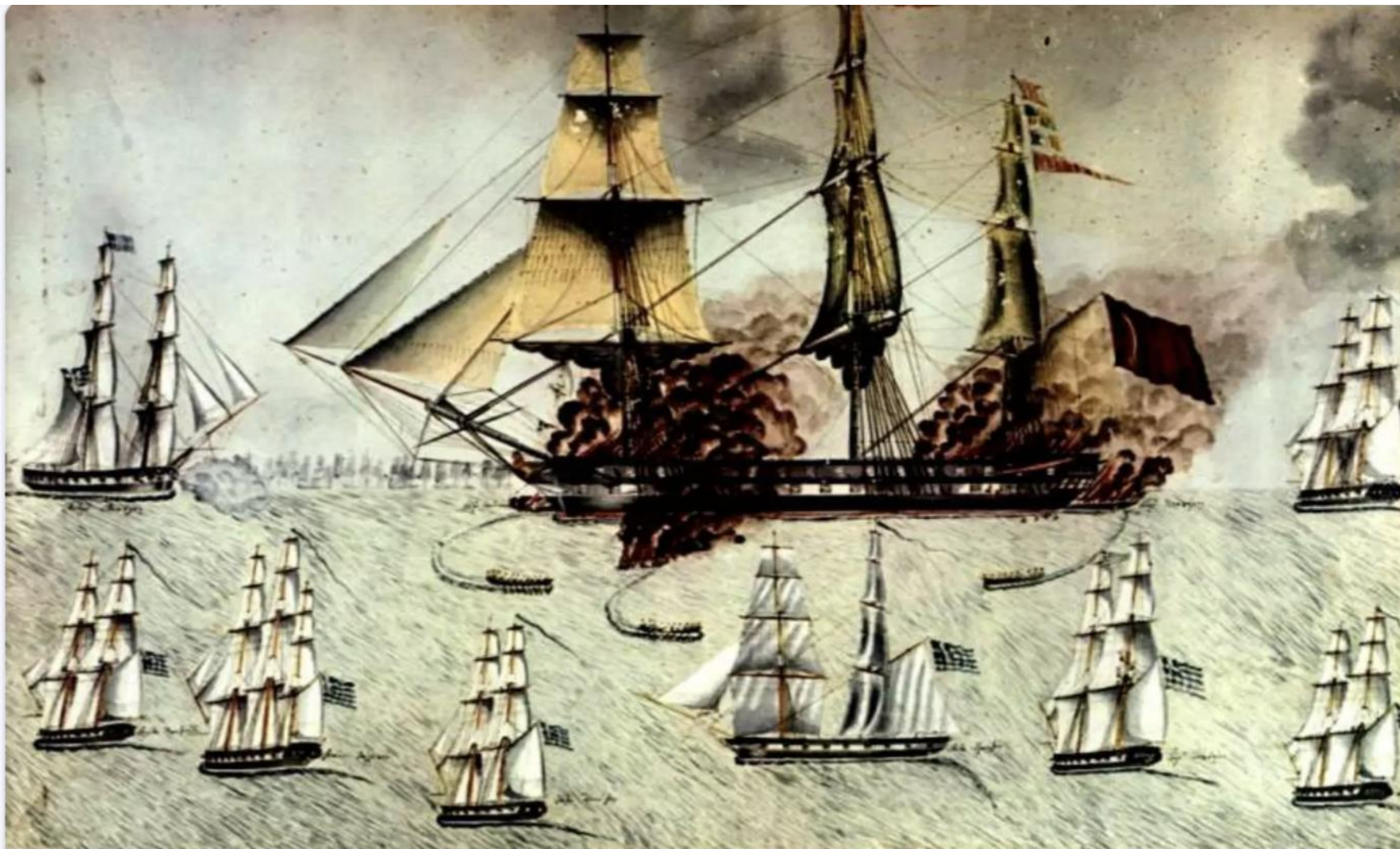
- Ο αιγυπτιακός στρατός καταπνίγει την επανάσταση στην Κρήτη και την Κάσο
- Τουρκικές δυνάμεις καταλαμβάνουν τα Ψαρά.
- 29 Αυγούστου 1824: Ο Α. Μιαούλης πλήττει τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο στη ναυμαχία του Γέροντα.

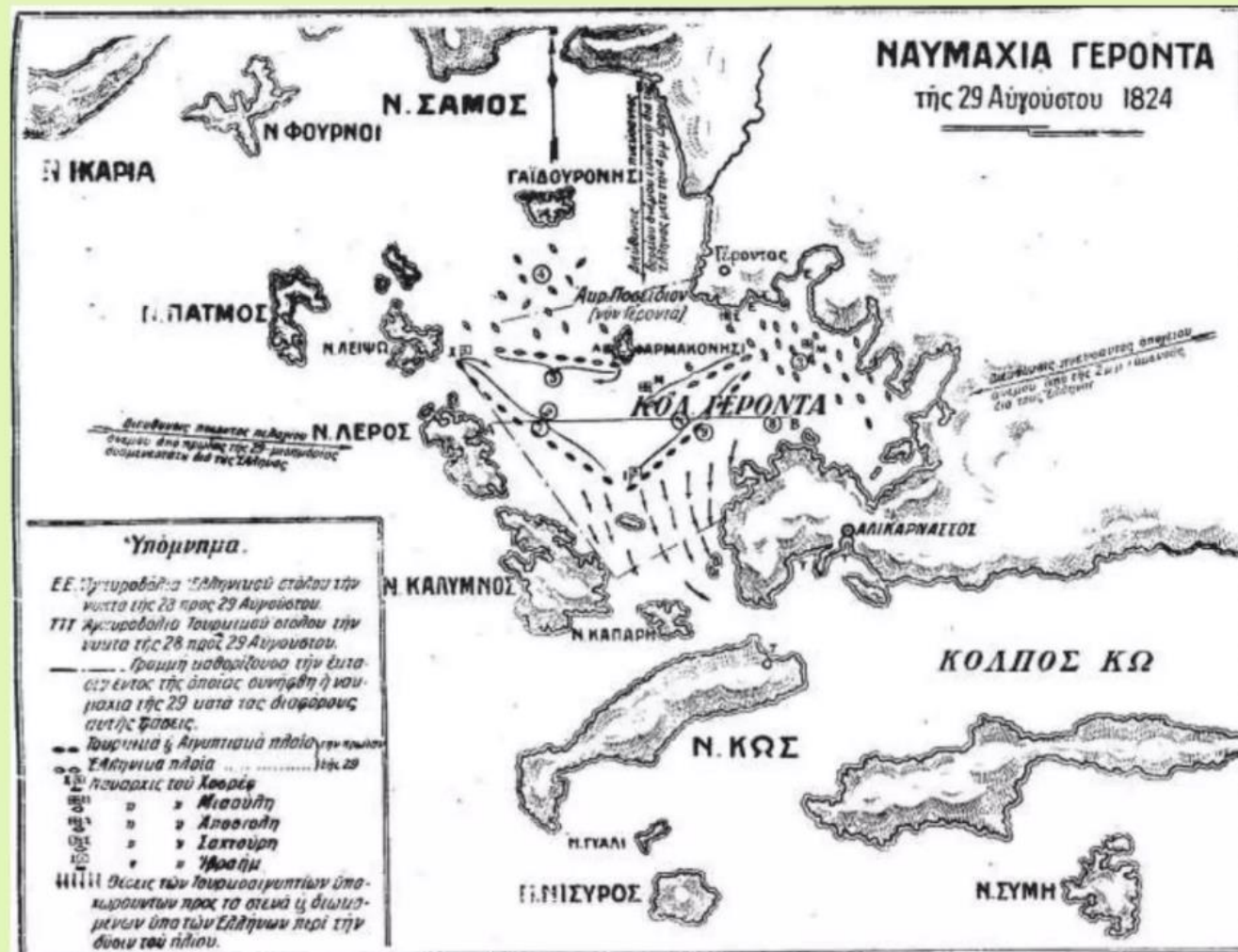
◀ Πίνακας του Γάλλου ζωγράφου Λουί-Σαρλς Κουντέ (1840). Ο Μεχμέτ Αλή ανήκε στους Οθωμανούς αξιωματούχους που εκμεταλλεύτηκαν την αδύναμη κεντρική διοίκηση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και δημιούργησαν αυτόνομα κράτη. Ίδρυσε μια δυναστεία που κυβέρνησε την Αίγυπτο μέχρι το 1952

▲ Καταστροφή των Ψαρών

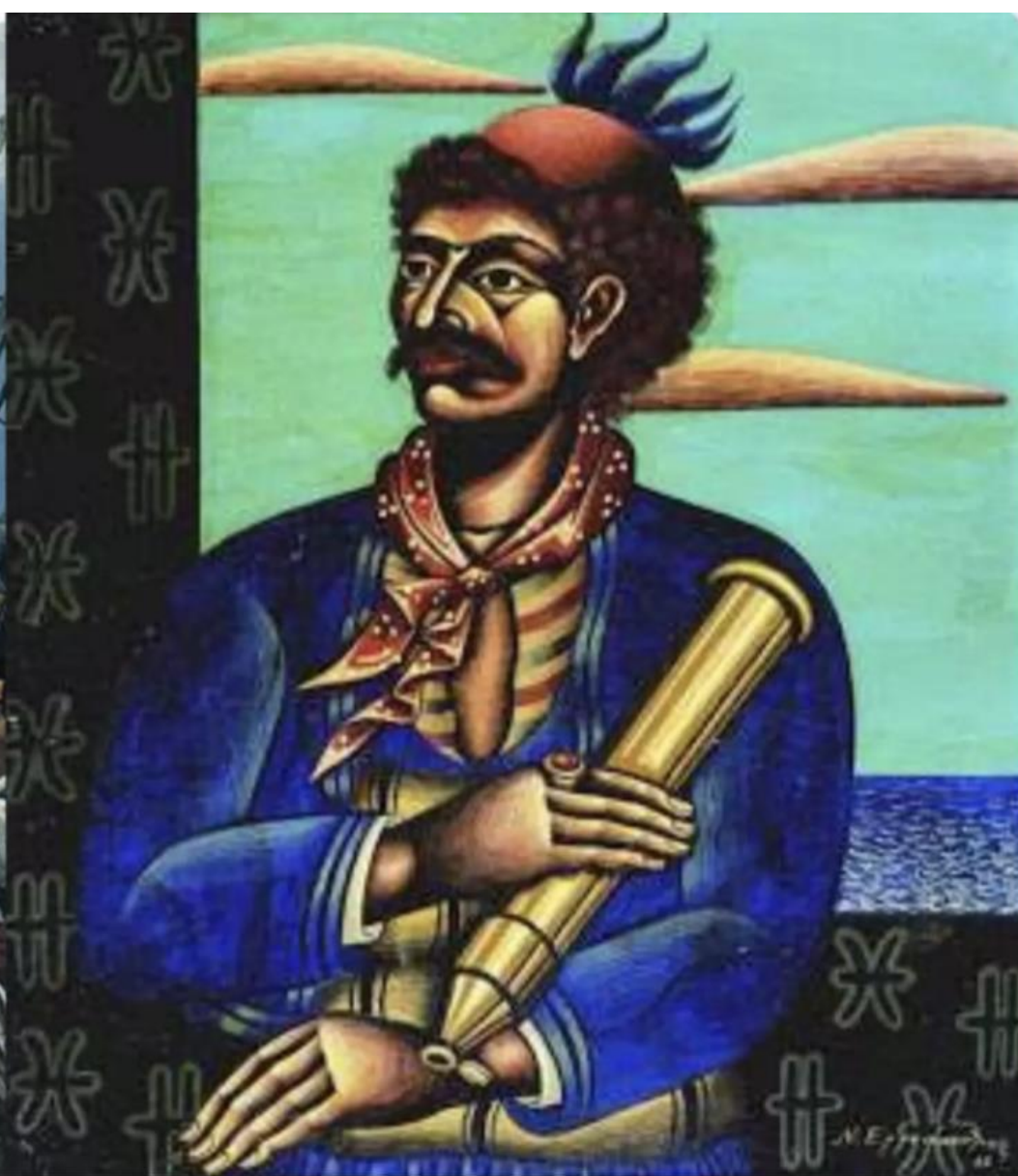
▲ Η ελληνική απάντηση δόθηκε στη **ναυμαχία του Γέροντα** (29 Αυγούστου 1824), στην οποία ελληνικές ναυτικές δυνάμεις με επικεφαλής τον Α. Μιαούλη κατάφεραν ισχυρό χτύπημα στον τουρκοαιγυπτιακό στόλο.

Ἡ ἐλληνικὴ ἀπάντησις δόθηκε στὴ ναυμαχία τοῦ Γέροντα (29 Αὐγούστου 1824), στὴν ὁποία ἐλληνικὲς ναυτικὲς δυνάμεις με ἐπικεφαλὴς τὸν Α. Μισούλη κατάφεραν ἰσχυρὸ χτύπημα στὸν τουρκοαἰγυπτιακὸ στόλο.

▲ Ο Ανδρέας Μιαούλης στο πλοίο
"Κως" Peter von Hess, 1824

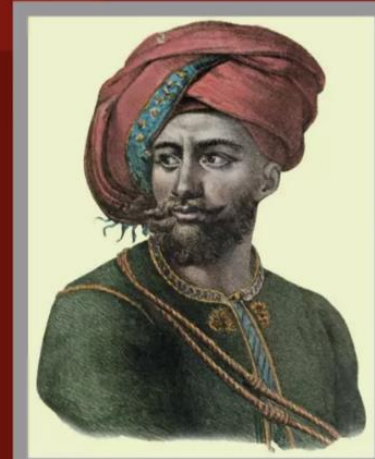

▲ Νίκος Εγγονόπουλος, «Ανδρέας Μιαούλης»

Η φάση της κάμψης (1825-1827)

(1)

- Ο Ιμπραήμ αποβιβάζεται στην Πελοπόννησο στις αρχές του 1825 επικεφαλής του καλά οργανωμένου τακτικού αιγυπτιακού στρατού:
 - Ανακαταλαμβάνει μεγάλο μέρος της Πελοποννήσου εύκολα, αφού οι Έλληνες καταπονημένοι ασχολούνται με τον εμφύλιο πόλεμο.
 - 20 Μαΐου 1825: Ο Παπαφλέσσας στην προσπάθειά του να τον σταματήσει πέφτει στη μάχη στο Μανιάκι.

Ιμπραήμ πασάς

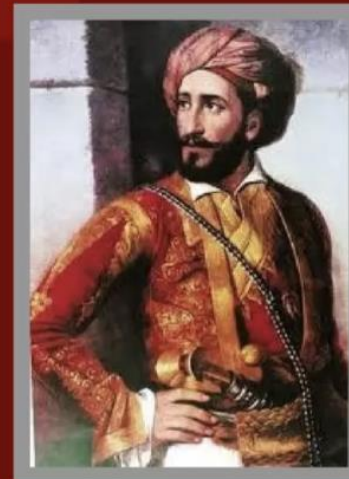

Παπαφλέσσας

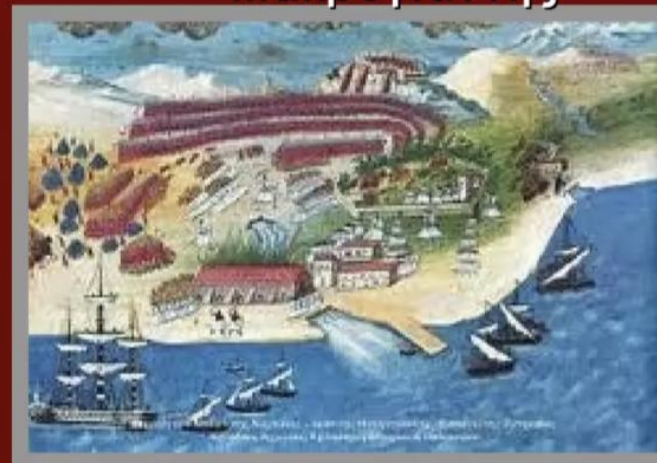
Η φάση της κάμψης (1825-1827)

(2)

- Στους Μύλους, περιοχή κοντά στο Αργός, οι Δημήτριος Υψηλάντης, Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης και Ιωάννης Μακρυγιάννης κατάφεραν να πλήξουν τις δυνάμεις του Ιμπραήμ (13 Ιουνίου 1825).
- Τουρκικές και αιγυπτιακές δυνάμεις πολιορκήσαν με επιτυχία το Μεσολόγγι (Απρίλιος 1825 - Απρίλιος 1826). Η ηρωική έξοδος των « Ελεύθερων πολιορκημένων» στις 10 προς 11 Απριλίου 1826 απέσπασε το θαυμασμό ολόκληρης της Ευρώπης.

Μακρυγιάννης

Π. Ζωγράφος, Η μάχη των Μύλων

Η επίθεση του Ιμπραήμ κατά του Μεσολογγίου

Φεβρουάριος 1826

2. Η πείνα βασανίζει τους αγωνιστές του Μεσολογγίου

Αρχίσαμεν, περί τας 15 Μαρτίου, ταις πικραλήθραις, χορτάρι της θαλάσσης· το εβράζαμεν πέντε φοραίς έως ότου έβγαινε η πικράδα, και το ετρώγαμεν με ξείδι και λάδι ωσάν σαλάτα, και με ζουμί από καβούρους ανακατωμένον και τούτο. Εδόθησαν και εις τους ποντικούς, πλην ήτον ευτυχής όστις εδύνατο να πιάση έναν. Βατράχους δεν είχαμεν, κατά δυστυχίαν. Από την έλλειψην της θροφής αύξαναν αι ασθένειαι, πονόστομος και αρθρίτις. Εις τοιαύτην κατάστασιν ευρισκόμασθον όταν μας έφθασεν γράμμα των απεσταλμένων μας εις Ναύπλιον συσταίνον και να φάγωμεν (εν ανάγκη) ένας τον άλλον. [...] Εκείνην την ημέραν ένας Κραβαρίτης έκοψεν κρέας από το μηρί ενός φονευμένου και το έφαγεν.

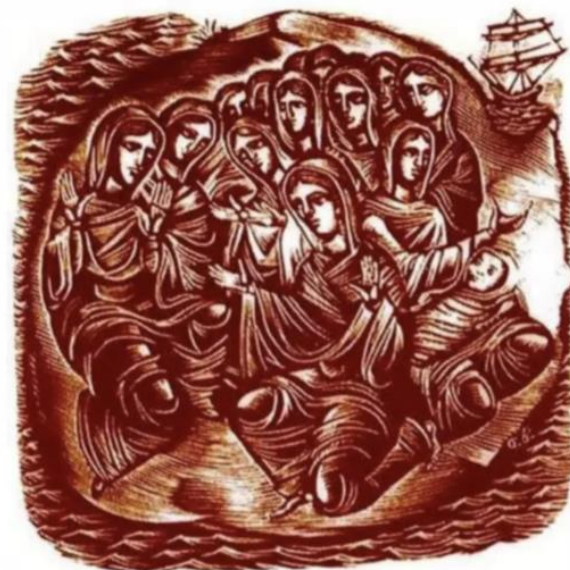
Ν. Κασομούλης, Ενθυμήματα στρατιωτικά της Επανάστασεως των Ελλήνων. Από τα 1821 μέχρι των 1833, επιμ. Γ. Βλαχογιάννης, Αθήνα 1939, τόμ. Β', σ. 256.

▲ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΗ ΤΩΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΩΝ

*Ε. de Lunsac Σκηνή από την
Έξοδο του Μεσολογγίου*

▲ Οι Μεσολογγίτισσες στη Ζάκυνθο,
Σπύρος Βασιλείου

Η Θυσία του Καϊράλη

Απρίλιος 1826

▲ [Πηγή φωτογραφιών για Μεσολόγγι](http://anthoulaki.blogspot.gr/2010/09/blog-post_9610.html)

http://anthoulaki.blogspot.gr/2010/09/blog-post_9610.html

Ε. Delacroix, Η Ελλάδα ακόμη όρθια
στα ερείπια του Μεσολογγίου

Θ. Βρυζάκη, Η έξοδος του Μεσολογγίου

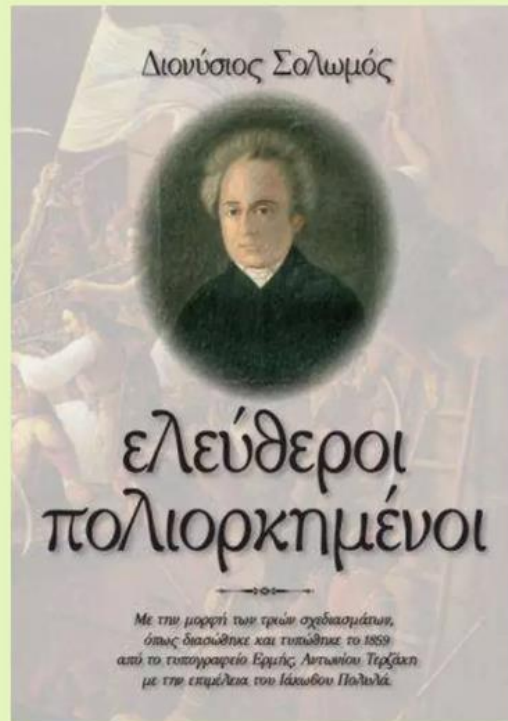

Ε. de Lunsac, Σκηνή από την έξοδο
του Μεσολογγίου

Π. Ζωγράφος, Η έξοδος του Μεσολογγίου

Η ηρωική έξοδος του Μεσολογγίου συγκλόνισε την Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη και συνέβαλε καθοριστικά, στην αλλαγή στάσης των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, υπέρ της Ελλάδας.

Εμπνευσμένος από την πολιορκία και την έξοδο του Μεσολογγίου ο εθνικός μας ποιητής **Διονύσιος Σολωμός** δημιούργησε ένα από τα κορυφαία έργα του, τους **Ελεύθερους Πολιορκημένους**.

[1]

Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει·
λαλεί πουλί, παίρνει σπυρί, κι η μάνα το ζηλεύει.
Τα μάτια η πείνα εμαύρισε· στα μάτια η μάνα μνέει·
στέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράμερα και κλαίει:
«Έρμο τουφέκι σκοτεινό, τί σ' έχω γω στο χέρι;
Οπού συ μου 'γινες βαρύ κι ο Αγαρηνός το ξέρει.»

Η φάση της κάμψης (1825-1827) (3)

- Οι σφαγές των Ελλήνων από τον τουρκοαιγυπτιακό στρατό συγκίνησαν ολόκληρο τον κόσμο.
- Μόνο στη Στερεά Ελλάδα γίνονται ακόμη επιτυχείς επιχειρήσεις από το Γεώργιο Καραϊσκάκη. Πέθανε στις 23 Απριλίου 1827 στη μάχη της Ακρόπολης. Η Αθήνα λίγο μετά έπεσε στα χέρια των Τούρκων.
- Πολλοί Έλληνες πίστεψαν ότι η επανάσταση έσβηνε.

Γεώργιος Καραϊσκάκης

Π. Ζωγράφος, Μάχη και πρώτη πολιορκία των Αθηνών

Ο θάνατος του Καραϊσκάκη – 23 Απριλίου 1827, ανήμερα της γιορτής του –
οδήγησε στην ήττα των Ελλήνων στον Ανάτο, λόφο της Αθήνας και στην
παράδοση της Ακρόπολης στον Κιουταχή ένα μήνα αργότερα

Η φάση της κάμψης (1825-1827)

(4)

Αλλαγή δεδομένων

- Οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία, εξυπηρετώντας κυρίως δικά τους συμφέροντα, αποφάσισαν να επιβάλουν ειρήνη στην περιοχή με τη **Συνθήκη του Λονδίνου** (6 Ιουλίου 1827) ή γνωστή αλλιώς ως Ιουλιανή Σύμβαση.
- Η εξέλιξη αυτή οδήγησε στη δημιουργία **ανεξάρτητου ελληνικού κράτους**.

Η Ιουλιανή συνθήκη

Οι Μεγάλες Δυνάμεις υπογράφουν την Ιουλιανή συνθήκη

■ 1827

Άσκηση σωστού-λάθους

Να χαρακτηριστούν οι ακόλουθες προτάσεις ως σωστές ή λανθασμένες:

- Στο νότιο ελλαδικό χώρο οι συνθήκες για την επιτυχία της επανάστασης ήταν πιο ευνοϊκές.
- Το Μάρτιο του 1822 η επανάσταση ξέσπασε σε διάφορα σημεία της Πελοποννήσου.
- Η επανάσταση εδραιώθηκε παντού, όπου εκδηλώθηκε.
- Η άλωση της Τριπολιτσάς υπήρξε ιδιαίτερα σημαντική.
- Τα Καλάβρυτα είναι η πρώτη πόλη που απελευθερώνεται από τους Πέρσες.
- Οι Τούρκοι απάντησαν με αντίποινα εις βάρος του άμαχου πληθυσμού.
- Η συμμαχία Τούρκων-Αιγυπτίων δεν είχε σοβαρές επιπτώσεις στην εξέλιξη της επανάστασης.

[https://users.sch.gr/ipap/Ellinikos_Politismos/Istoria_
c/c-8.htm](https://users.sch.gr/ipap/Ellinikos_Politismos/Istoria_c/c-8.htm)